

ANH NGỒI TRƯỚC BIỂN

Anh ngồi trước biển mênh mông
Vàng dương rụng phía sau lưng quê nhà
Anh ngồi với bóng chiều tà
Lắng nghe gió thổi xuyên qua nỗi buồn
Anh ngồi cát ngủ dưới chân
Vết đau trở nhánh trong thân thể gầy
Anh ngồi ngay chỗ này đây
như con chim biển lạc bầy bị thương
Anh ngồi ôm một cổ hương
nhìn con sóng biếc chồm ôm dấu còn
Xa xa có lẽ cánh buồm
Lênh đênh sóng đẩy nhánh rong dạt bờ
Anh ngồi cùng với hư vô
Đắp lên thân thể một tờ hư danh
Như con sao biển gãy cành
Nằm phơi thân chết ngon lành vô tư
Anh ngồi buồn hiều vì đâu
Vì tình em mới qua cầu gió bay

q u a n d ư ơ n g